

»Pas på, når du rækker ham en lillefinger...« – dette gælder også i den aktuelle situation. At give socialdemokraterne den mindste indrømmelse i form af en påbegyndelse af en central socialdemokratisk ledet kapitalfond er det samme som at give socialdemokraterne mulighed for at ødelægge dansk erhvervsliv. At fonden i fremtiden er tiltænkt en betydelig rolle i den hækkerupske kapitalstyrings-tanke, lyser jo direkte ud af bemærkningerne til lovforslaget. Allerede ved fondens 2. leveår vil fondsmidlerne nå op på 10 milliarder kr., hvilket betyder, at fonden vil blive den største politisk styrede kapitalmagt. At dette ikke er noget postulat, ses af det forhold, at »Den Centrale Fond – Dyrtidsfonden« vil løbe mod alle de 3 maksimalbetingelser ved aktiekøb i løbet af de første år.

Fremskridtspartiet har ved flere lejligheder påvist, at den socialdemokratiske barnepige-mentalitet er med til at ødelægge dagligdagen for den danske befolkning. De penge, som er indbetalt i ATP til indefrysning, skal naturligvis tilbage til befolkningen i form af en højere pension, og fremskridtspartiet vil derfor gennemføre en forhøjelse af folkepensionen til 3.000 kr. til hver pensionist pr. måned allerede fra den 1. januar 1980. En sådan tilbagebetaling af de indefrosne dyrtidsportioner vil få virkning straks, og samtidig vil der ikke medgå millionbeløb til administration.

Et *fjerde mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag og udtaler:

De indefrosne dyrtidsportioner skal udbetales til lønmodtagerne nu. Mindretallet har altid været imod indefrysningen, og det har altid været mindretallets mening, at pengene skulle udbetales igen. Mindretallet har gentagne gange stillet forslag om, at pengene skal udbetales.

Mindretallet mener, at såfremt det afføder finanspolitiske konsekvenser, at pengene udbetales, må de, der har haft størst gavn af denne form for tvangsopsparing for lønmodtagerne, indbetale pengene til statskassen. Arbejdsgiverne har ved indefrysningen af dyrtidsportionerne fået så stort et tilskud, at de må være de rette at sende regningen til.

Et *femte mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved 2. behandling.

Et *sjette mindretal* (centrum-demokraternes medlem af udvalget) har med tilfredshed noteret sig den i bemærkningerne under nr. 7 af ministeren fremsatte tilkendegivelse af, at dyrtidsfonden er en lukket fond, hvortil der ikke kan ske yderligere tilførsel af midler.

Mindretallet vil i øvrigt redegøre nærmere for sin stilling til lovforslaget ved dettes 2. behandling.

Et *syvende mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet har fra starten krævet de indefrosne dyrtidsportioner udbetalt. Dette krav – der ligeledes er fremsat af tusindvis af arbejdspladser og hundredevis af fagforeninger – går mindretallet ikke på kompromis med. Lønudbetalingerne for denne og fremtidige overenskomstperioder ønsker venstresocialisterne forhøjet med de frarøvede to dyrtidsportioner.

Arbejdsministeren talte under lovforslagets 1. behandling om, at det ville være en katastrofe at pumpe 10 mia kr. ud i forbrug. Men hvem eller hvad ville det være en katastrofe for? Det ville højst være en katastrofe for indkomstpolitikken. Med den argumentation, arbejdsministeren lægger for dagen, er vejen banet for indgreb, hver gang der skal falde en dyrtidsportion. Det ville jo være en katastrofe og ødelæggende for økonomien at øge forbruget efter arbejdsministerens opfattelse.

Mindretallet afviser arbejdsministerens udtalelser om, at dette forslag alene handler om en fondsbestyrelses sammensætning. Forslaget handler om at sikre opstarten på en central fond, som fagbevægelsens top administrerer i samarbejde med repræsentanter fra statsmagten.

Sammensætningen af denne »lønmodtagernes dyrtidsfond«s bestyrelse ligner til forveksling sammensætningen af den centrale ØD-fond, der var indeholdt i det ØD-forslag, som socialdemokratiet fremsatte i folketinget i 1973.

Mindretallet føler sig på ingen måde overbevist om, at § 6 om midlernes forvaltning ikke ændres således, at ØD-fonden fremtræder reelt og »usminket«. Forslaget lægger